

Trong chiều dài lịch sử thành hình nước Mỹ, từ bây giờ cho đến ngàn năm sau, một trong những ngày ngời sáng nhất ghi nhớ mãi mãi là ngày 11/9/01. Đó là ngày bọn khủng bố cướp 2 máy bay thương mại đâm vào và làm sụp hai cao ốc trên 100 tầng ở New York, trở nên Trung Tâm Thương Dịch Thế Giới, giết khoảng ba ngàn người, và một phi cơ khác đâm vào Ngũ Giác Đài, trở nên Bộ Quốc Phòng ở Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn, làm chết gần hai trăm người. Bọn khủng bố đã đánh vào hai biểu tượng của nước Mỹ: Quân Sự và Kinh Tế. Nước Mỹ sống sót, bằng hoàng, kinh ngạc. Nước kinh tế Mỹ lao đao, như họ nói đến toàn thế giới. Các hãng xe sang sa thải công nhân hàng loạt, chia bao giờ chúng ta nghe nói đến hai chế độ thế giới mới trong những ngày qua. Sinh hoạt xã hội, trong một chế độ nào đó, không còn tự do và thoải mái như xưa nữa. Cái thế là phê, như nhà đã qua rồi. Người ta đã tìm khá nhiều lý do để tìm hiểu nguyên nhân và hậu quả của biến cố trở nên đẫm máu. Những ngày sau đó, Mỹ đã làm một công việc mà chúng ta thường hay nói là “có một trâu ròi mồi rào chuồng”.

Ai cũng biết nhân vật chủ chốt của nhóm khủng bố là ông Hố giáo quá khích râu xồm Bin Laden, đằng sau ông là chính quyền Taliban ở xứ Afghanistan. Ông nói oang oang rằng giết người Mỹ dù là thương dân hay quân nhân chính là nghĩa vụ cao cả của...phe nhóm ông và càng giết được nhiều bao nhiêu thì càng hưởng phúc lộc trên thiên đàng nhiều bấy nhiêu, trong đó có phần thưởng của đức vài chục ngàn tiên. Gần một tháng sau, ngày 07/10/01 Mỹ tiến hành một cuộc chiến tranh đánh Afghanistan nhằm lật đổ chính quyền Taliban, tiêu diệt các cơ sở huấn luyện của quân khủng bố tại quốc gia này và một tiêu đề của một bài báo hay giết tên râu xồm Bin Laden. Trong trận chiến tiêu diệt bọn khủng bố đang diễn ra tại các hang động đầy ngõ ngách ở đây, với vũ khí tối tân và các phương tiện chiến tranh hiện đại, Mỹ đã không sao lấy như người Nga hồi thập niên 80. Quân khủng bố ẩn nấp ở chỗ kín, đất nước Afghanistan được gọi phóng. Một chính phủ lâm thời được thành lập, đàn bà con gái Afghanistan được đi học, được đi làm, được ăn uống, được nghe nhạc, được coi TV và đi ra đường không còn trùm khăn, bắt một, không cần phải có một anh khố a nào đi kèm (đồng bào vớ ?) như đời thời chính quyền Taliban trước kia.

Quốc gia Afghanistan đến đến hồi sinh. Còn thành phố New York thì lo gì về cái đống xi măng, cốt sắt và gạch vụn do hai tòa nhà vĩ đại World Trade Center sụp xuống. Người ta làm việc liên tục, suốt ngày đêm không ngừng nghỉ kéo dài tròn 9 tháng, phí tiền công tác đến hơn 700 triệu đô kim. Gần hai triệu người khác mang đi, 20 ngàn bộ phận của thiết bị như người đã chết được tìm thấy. Một buổi lễ đến gần mà trang nghiêm đã được tổ chức hồi cuối tháng 5/02 ở New York để ghi dấu ngày hoàn tất công tác đến đến “núi đầu buồm của nước Mỹ”. Người ta cũng đang bàn thảo 5, 6 dự án để xây dựng các công trình tái thiết lại các trụ sở của hai cao ốc Trung Tâm Thương Dịch thế giới. Ngày 11/9/02 thành phố New York tổ chức một buổi lễ kỷ niệm một năm ngày World Trade Center thành bình địa. Trong buổi lễ này, tên những người đã chết đã được tuyên đọc.

Những điều trên đây là sự ghi nhớ một cách tổng quát và (thiếu sót) những gì đã xảy ra do biến cố 11/9/01, và họ nên nhớ không phải là chủ đề của bài viết này. Như đã ghi rõ, bài viết để người

đang sẽ rút quân của Mỹ ra khỏi Vietnam, sẽ bắt đầu trong nội tình nội bộ của Mỹ, sẽ chúng tôi chỉ tranh trong dân chúng Mỹ nên đã ngang nhiên xé bỏ Hiệp định “ngừng bắn da beo” ký kết tại Paris hai năm 73, xua quân của chúng tôi miền Nam, khiến họ phải rời xa quê hương yêu dấu, sẽ ngả lưng vong trên xương người nên bây giờ phải nói đến thiên hạ biết rằng ngày xưa ta đã từng có một quá khứ huy hoàng, cũng thu hút lòng người ghê gớm và tài ba...lúc này chúng tôi không phải hàng ngày ngẩng đầu lên trời.

Như đã mở đầu trình bày ở trên, muốn diệt được bọn khủng bố cần phải có sức mạnh, kéo dài và lan rộng. Sau đây, tôi xin liệt kê một vài “nhân vật của phe ta” có thể tỏ ra sức mạnh ghê sợ. Cần nói rõ là những nhân vật ghê gớm này đã nắm một cách tình hình, rất nghiêm túc chứ không phải nói đùa mua vui. Và những gì tôi ghi lại trong bài viết này cũng rất nghiêm túc, nghe thấy như thấy nào thì “phát” lại thấy, không thêm bớt hay cường điệu, hãy cứ nhìn kỹ hình ảnh.

** *

Đây là anh X, hiện cư ngụ ở Houston, Texas. Trông chừng năm 75, anh là quân nhân thu hút lòng chuyên viên kỹ thuật. Nhiệm vụ của anh là bảo trì các phi cơ trực thăng. Anh tuyên bố rằng, ngày anh còn ở Việt, phi đoàn trực thăng -đội của anh- đã phải một lúc 4 chiếc trực thăng bay đến đậu xuống sân sau nhà anh chờ anh “phán” một tiếng là bay đi rồi cô dâu vợ cho anh !

Và đây là “nhà văn” Y, hiện sinh sống tại Tiểu Bang Pennsylvania, còn đang hưởng “trợ cấp xã hội”. Ông không chịu đi làm, lý do là người Mỹ đã phải bỏ đi để mình VNCH thì bây giờ Mỹ phải có bọn phải nuôi dưỡng các chiến sĩ của VNCH cho đến mãi mãi. Ông tự nhận là “nhà văn” những thiên hạ chưa hề thấy một bài viết, một truyện ngắn, truyện dài nào của ông chứ “nhất trình”. Ông tuyên bố nhiều lần rằng ông đã ký giao kèo với hai nhà xuất bản lớn ở Paris, theo đó trong vòng một tháng ông phải cung cấp cho các nhà xuất bản hai tác phẩm. Và ông đã nhận tiền tác quyền (ông không nói rõ là bao nhiêu) bỏ túi rồi. Có người hỏi hai tác phẩm viết về gì và để cấp cho chuyên chỉ thì ông chỉ trả lời ngắn gọn: Hãy chờ xem. Thiên hạ chờ lâu một đến nay vẫn chưa thấy tăm hơi đâu cả !

Còn đây là một cựu lính tàu bay rất dũng cảm, rất xuề xòa. Khi thì ông bảo cấp báo cũ của ông là Trung Úy, lúc thì nói là Thiếu Tá. Ông bảo ông là phi công lái phi cơ chiến đấu F5, bay nhiều lần ra Bắc để bom phá hủy các cơ sở hậu cần của Việt Cộng ở Vĩnh Linh. Ông nói có lần phi cơ ông bị phòng không Bắc Việt bắn trúng trên cao độ 10 ngàn mét. Ông nhẩy dù ra được, tuy thoát chết nhưng con mắt bên trái của ông rớt ra ngoài. Về hậu quả an toàn, ông được các bác sĩ tài ba của ta ghép con mắt bên trái lại vào vị trí cũ mang lại ánh sáng cho ông như xưa. Sống trên đất Mỹ, ông nói ông rất thích đi săn thú để kiếm tiền trang trải cho các danh tiếng của Mỹ và đã từng là kẻ săn thú trong một hãng săn thú ở New Jersey, được quy định ông có thể săn 5 kẻ săn mồi lớn một năm. Lúc ông khoe ông 150 đô la/giờ nhưng ông vẫn “quit job” ở nhà chứ không, chỉ thỉnh thoảng đi săn để kiếm tiền cho anh em bà con ở xóm quê và giá rất phải chăng thôi. Ông tự nhận trong cộng đồng người Việt, ông là người đèn pha. Tất cả các nhà có sức hiện diện của ông là đem lại cho họ niềm hạnh phúc. Hiện giờ ông đang “gặp chuyện”, không rõ vì thế gì nhưng chắc chắn

Một nhân vật khác, sang Mĩ theo di tản H.O. Ông nói nhặng ngặng qua Mĩ theo di tản H.O là thành phần đặc biệt chính quy của Mĩ trên trường. Mĩ biết rõ rằng người thu được thành phần này, bằng cách là khi phi công ông sắp sửa đáp xuống phi trường New York, một cô chiêu đãi viên hàng không của chuyên bay đến hàng ghế ông đang ngồi, đưa cho ông một chai rượu Remy Martin loại X.O, nói là của chính phủ Mĩ riêng tặng ông và mừng ông sang được đến nơi an toàn!

Còn đây là một nhân vật khác trong chuyện tình truyện. Ông tuyên bố không phải một tía mà rít, rít nhiều hơn hay bất cứ khi nào có thể phát ngôn được. Rồi, hỡi Vi-tnam, ông có ba bà vợ thu được ba miền khác nhau. Một bà người Bắc, một bà người Trung và một bà người Nam. Cả ba bà cùng sống chung trong một nhà với ông mà không hề có chuyện xích mích cãi cọ. Sang Một ông sống với một bà khác, còn ba bà Bắc-Trung-Nam kia vẫn ở quê nhà. Riêng bà vợ hiện sống với ông trên xứ Miền này thì ông báo, bà vợ trước đây là vợ của một giáo sư (ông không nói rõ giáo sư dạy cái gì). Theo lời ông kể, vợ giáo sư này, một hôm đưa cô học trò 20 tuổi của mình về nhà gặp vợ. Cô học trò quê xuẩn ngốc lấy bà vợ ông giáo sư để xin làm bé. Bà không bằng lòng cho cô học trò làm bé, sau đó bà bắt đi đưa cháu làm vợ bé cho ông chứ không thêm làm vợ của ông giáo sư.

- Hai cây trâm vàng dài đúng 19 cm.

Cách Tiêu Diệt Bùn Khó ng Bùn Hiểm u Quố Nhỏ t

Tác Giả: Huố nh Văn Phú

Thứ Sáu, 27 Tháng 2 Năm 2009 09:32

- 20 quố cau và trố u tồ ng ố ng
- 5 quố dố a và bông số c
- 2 chai rố u quố c nố i và mố t cố p đèn cố y.

Cùng với lố vố t, đúng 12 giố trố a ngày rố m tháng Chố p, đố i diố n đầ ng trai đố n núi Vố ng Phu khố n nhố sau: “Chúng tôi là đầ ng trai cố a ngố i nam tên Nguyố n Văn X. sinh ngày ...ố ng theo lố i khai minh cố a ngài, dâng lố hố i nố i đây cho quố kiố p cố a ngố i ố y. Cố u xin Ngài mố lố ng bao la chố p nhố n lố hố i và hố xố cho ngố i Nam nói trên chố a vố kố p trong lố hố i cố a ngày giố hôm nay”.

Ông X viố t tiố p rố ng ngày nào Cố ng Số n “chính thố c” cho Viố t kiố u vố nố c, ông số số vố lố p mố t cái đình bố ng lá rố i ố đó sám hố i, công phu theo đố o Nho và Tiên cho đố n măn kiố p đúng theo câu thố :

Đêm ngày sám hố i Vố ng Phu
Thố ng cho ai đó đố ng nhố lố làng

Lố i xin kố thêm mố t “kố tài” khác thuố c lãnh vố c y hố c. Ông Z, mố t chuyên gia vố kinh đố ch và bói toán. Ông tố nhố n là y số , có thố chố a lành bá bố nh, kố cố ung thố . Ông đố c chố ra môn thuố c bố ng cây ngẩ cố u (do ông trố ng trong khu vố n sau nhà ông) có thố cố u số ng ngố i số p chố t và sau đó mố nh khố e gố p trăm lố n so với trố c. Ông tuyên bố rố ng ông giố kín, không phố biố n cho thố giố i biố t nhố t là ngố i Mố vì ông không muố n ngố i Mố đố a tên ông vào Hàn Lâm Viố n Y Hố c cố a Mố . Ông nói khi nào Cố ng Số n ố quê nhà số p tiố m, ông số đem phát minh này vố Viố tnam, cố u dân đố thố !

Tôi vố a kố hố u quý cố nhố ng chuyố n “Nố ” tung trố i cố a mố t số anh hùng hào kiố t cố a phe ta. Và tôi hình dung ra cách tiêu diết bố n khó ng bố Hố i giáo quá khích cố a các vố “Nố ” ố y đố i hình thố c sau :

Mố t hố p đố ng bố ng miố ng giố a vố đố i diố n cố a nhó m ngố i “Nố ” nói trên với mố t viên chố c đố i diố n cho chính phố Mố , theo đó tố t cố quý vố này số đố c phi thuyố n con thoi Discovery bố c đi, bay mố t vòng trái đố t rố i đáp xuố ng vùng đố i núi khô cố n, có nhiố u hang đố ng, giáp ranh biên giố i Pakistan & Afghanistan. Tố i đây đã có đố số n mố t cái bàn dài, trên đó chố t đố y cố m gà cá gố i, ruố u thố t ê hố . Các vố Nố ố y số ngố i khố khả bù khố với nhau, vố a ăn vố a ố ng rố u và bố t

Cách Tiêu Diệt Bọn Khủng Bạo Hiểm Quê Nhà

Tác Giả: Huân Văn Phú

Thứ Sáu, 27 Tháng 2 Năm 2009 09:32

Đầu vùn cùn Pin vùn trí “On” cho máy “N”. Tiếng nổ do híp phát ra sập tụt đi sâu xuống các hang động, xuyên qua tầng tầng mớ ngõ ngách, hút hết dòng khí, làm tung lòn ngóc bển khắp bển và chúng lẫn kèn nh ra chẹt hẹt. Dĩ nhiên, trong số chẹt này phải có tên trùm Bin Laden.

Bài viết này trộm c khi gởi đi, tôi đã a cho mọt ông bển cùng xóm xem, ông đã c xong rồi “phán”:

- Sao cùn cùn n thốn thái quá th. Theo tôi, ch mọt v “N” thôi cũng đã giết bển khắp ng bển rồi, cùn chỉ tị nhng 7,8 v. Phí đi !

Tôi cùn i, tr lị nhng i bển: - Càng đông càng vui mà !

Đầu sau cùng tôi mu n trình bày là, n u đã ngh c a tôi nêu trên không giết hết đ c bển khắp ng bển thì xin các c hãy coi nh t này đ n gi các c đã nghe tôi k chuyên Nói Phét v y. Xin chào và chúc